

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís
Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri,
Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons
Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-
Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta
Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Ribà, Ferran
Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa,
Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscow*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Fer, José Luis Iniesta, Salvador
Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de portada: Efe

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

El símptoma Repsol

El gest de l'Argentina, nacionalitzant YPF, és un cop molt difícil de pair per a l'economia espanyola, una economia que aquests darrers decennis s'ha basat en la privatització i la concentració dels grans serveis públics en mans privades. Aquestes noves empreses aconsegueixen, després, enormes beneficis dels quasi-monopolis que continuaven controlant. Això, més una banca inflada pels beneficis de la bombolla immobiliària, va fer que les grans empreses espanyoles decidissin d'expandir-se ràpidament. Sobretot pels principals països de l'Amèrica Llatina.

Però el perjudici econòmic, tot i ser important, no és el que més ha afectat Espanya, ni el que més conseqüències tindrà per al futur més immediat. El fet decisiu és que el govern espanyol no ha sabut gestionar la crisi i, un cop feta l'expropiació, és molt difícil que l'Argentina se'n desdigni.

El cas és que Repsol es converteix, d'aquesta manera, en poca cosa més que una distribuïdora, amb molt poc accés a l'extracció. Tot fa pensar que el seu lloc a l'Argentina serà cobert per alguna de les petrolieres xineses, en un període de ràpida expansió.

D'aquesta manera, el prestigi internacional de la diplomàcia espanyola ha quedat totalment qüestionada, i la imatge d'una antiga colònia humiliant la metròpoli sempre té èxit als mitjans de comunicació. Cristina Fernández de Kirchner va comparèixer davant els càmeres i fotògrafs com a cap de l'estat i apel·lant a la dignitat institucional. I, hores més tard, la replicaven, des de Madrid, dos simples ministres, amb un secretari d'estat i un escenari que indicava la improvisació amb què ho han anat enfrontant. L'Espanya de les Açores se'n va anar amb Aznar i no tornarà.

Això a banda, caldrà estudiar els efectes que l'expropiació de Repsol tindrà sobre l'economia catalana. La petroliera espanyola té una forta participació de "la Caixa", que, al seu torn, es troba enmig d'un procés de redefinició estructural. De manera que mal moment perquè Repsol perdi gran part del seu valor.

Sigui com sigui, el govern espanyol ha de fer tant com pugui per a arribar a una solució negociada que preservi els drets dels accionistes de Repsol, que –recordem-ho– en gran part són petits estalviadors, molts dels quals catalans.

El fet és greu i posa en qüestió centenars d'empreses que han fet inversions a la zona. La solució ha de ser justa.

Als nostres lectors

La incògnita petroliera

El futur del petroli és un tema recurrent des de la primera crisi dels anys 70. Com a negoci, és formidable i una part de les principals empreses del món són petrolieres. Per això l'estat espanyol va tenir interès a ajudar a conformar una gran multinacional d'aquest sector amb seu a Madrid. Però ara un gest de força de Cristina Fernández de Kirchner ha posat en dubte aquesta estratègia i, de retruc, ha fet entrar en crisi el model de creixement econòmic espanyol d'aquests últims decennis. Tot això ho analitzem aquesta setmana en un ampli dossier que han coordinat Àlex Milian i Violeta Tena. Des de Palma, Miquel Payeras ens explica quines són les coordenades de la família reial espanyola i com es mouen entre l'empresariat mallorquí.

Salvador Cot